L. 9. Kraków, dnia 10. września 1909. Rocznik XXX.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 2 kor. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują „Dziennik rozporządzeń“ bezpłatnie.

L. 81.878/09
Fiz.

OSTRZEŻENIE.

Chodząc po chodniku, zanieczyszczonym plwociną, wnosimy na obuwiu, a panie także na sukniach, zarazki chorób do mieszkań.

Zaschnięta plwocina rozpylona dostać się może podczas oddychania do naszych płuc wraz z kurzem ulicznym i wywołać chorobę.

Widok plwocin na chodniku budzi odrazę.

Nie należy przeto pluć na chodniki.

Dopóki niema spluwaczek ulicznych, należy w razie potrzeby spluwać do ścieków obok chodnika.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa

L. 81.363/09
Fiz.

OSTRZEŻENIE.

Gruźlica płuc (suchoty) jest najbardziej rozpowszechnioną chorobą i zabiera co roku najwięcej ofiar ludzkich. Dowiedzioną jest rzeczą, że choroba ta jest zaraźliwą. Zaraza szerzy się głównie za pośrednictwem plwocin, zawierających zarazki gruźlicze.

Sprzymierzeńcami gruźlicy są nędza, brud i nieświadomość niebezpieczeństwa.

Gruźlica jest chorobą uleczalną i ustrzedz się jej można. Przed gruźlicą strzeże w znacznym stopniu dobre, czyste powietrze, słońce i ścisłe stosowanie zasad hygieny.

Pokój, sprzęty, pościel i ubranie człowieka, chorego na gruźlicę, są zakażone, podobnie jak się to dzieje i przy innych chorobach zakaźnych, dlatego sprowadzenie się do takiego pokoju, używanie pościeli i rzeczy z tego pokoju, noszenie ubrania po chorym bez poprzedniej dezynfekcyi jest dla zdrowia niebezpieczne. Znane są liczne przypadki, w których ludzie zdrowi, sprowadziwszy się do mieszkania, zakażonego gruźlicą, a nie zdezynfekcyonowanego, sami zapadali na gruźlicę.

Należy przy zbliżającej się porze zmiany mieszkań zwrócić na tę okoliczność baczną uwagę.

Mieszkanie, do którego się sprowadzamy, powinno być bez wyjątku dokładnie oczyszczone. Jeżeli w mieszkaniu tem mieszkał człowiek, chory na gruźlicę lub podejrzany o tę chorobę, to należy przed sprowadzeniem się mieszkanie zdezynfekcyonować; tyczy się to przedewszystkiem pokoju, zajmowanego przez chorego.

Nie należy ani sprzedawać, ani rozdawać rzeczy, pościeli lub ubrań po chorym na gruźlicę bez poprzedniego zdezynfekcyonowania tych przedmiotów.

Dezynfekcyę mieszkań i rzeczy przeprowadza po nizkich cenach miejski Zakład dezynfekcyjny; zgłaszać się należy w tej sprawie do miejskiego Urzędu Zdrowia, gmach Magistratu, oficyna parter, drzwi Nr. 16 od godziny 11. do 12.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa.

L. 42873/09
III. a.

OBWIESZCZENIE.

C. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych reskryptem z dnia 19. kwietnia 1909 L. 2871 zwróciło uwagę na to, że dotychczas jeszcze nie przestrzega się ściśle zakazu **sprzedaży przedmiotów, służących do zabawy a zaopatrzonych w materyały wybuchowe**, jako to: kulki i cukierki strzelające, żabki, petardy dziecinne, pistolety dziecinne z papierem, napuszczanym masą wybuchową, i tym podobne preparaty eksplodujące, które według rozporządzenia min. z 14. lipca 1891 l. 23237/889 są bezwarunkowo wykluczone z obrotu handlowego.

Wskutek tego oraz wobec częstych nieszczęśliwych wypadków, spowodowanych zwłaszcza u dzieci przez nieostrożne obchodzenie się z powyższymi przedmiotami, Magistrat, podając treść powyższego reskryptu ministeryalnego do publicznej wiadomości, wzywa niniejszem pp. właścicieli handlów, ażeby do powyższego rozporządzenia ściśle się stosowali i wymienionych wyżej przedmiotów w swych lokalach handlowych bezwarunkowo na składzie nie utrzymywali i nie sprzedawali.

Przekraczający powyższy zakaz ulegną karom w myśl rozporządzenia min. z 30. września 1857 N. 198 Dz. p. p.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 19. sierpnia 1909 r.

I. Wiceprezydent miasta:
Dr. Szarski w. r.

L. 77810/09.
III. a.

PRZEDMIOTY ZNALEZIONE.

W marcu, kwietniu, maju i czerwcu 1909 r. znaleziono w Krakowie następujące przedmioty.

A) **Złożone w tut. Kasie miejskiej:**

Art. 147. Harmonijka.
„ 190. Kapelu z miękki popielaty i laska złamana na 2 kawałki, pozostawione w lokalu stowarzyszenia chrześcijańskich robotników.
„ 195. 50 sztuk naboi.
„ 196 Obróżka dla psa.
„ 508. Dwa bilety kolejowe III. kl. z Krakowa do Brzeska z daty 2/II. 909. L. 1826 i 1829.
„ 198. Szary prochownik.
„ 199. Pierścień złoty z rautem.
„ 222/530. Pugilares z 3 Kor. i 50 hal.
„ 200. Zwój sukna ciemnego.
„ 223/531. Stary pugilares z 25 hal., scyzorykiem i ołówkiem.
„ 201. Mufek.
„ 202. 5 kurków wodociągowych.
„ 228/532. Portmonetka czarna z 15 hal., kilku guzikami płóciennymi, 6 igieł, kawałek lusterka.
„ 203. 3 kluczyki.
„ 204. Para srebrnych pozłacanych kólczyków w plecionym woreczku.
„ 224/533. Portmonetka stara z 4 Kor. 66 hal.
„ 295. Skórka futrzana.
„ 225/534. Żółty skórkowy pugilares z 2 K. 38 hal., monetą niklową, dwa bilety do grobów król.
„ 206. Klucz.
„ 207. Żelazna laska.
„ 208. Okulary.
„ 209. Zegarek metalowy.
„ 226/535. Pugilares z 5 Kor. 87 hal
„ 210. 3 klucze.
„ 211. Kartka zastaw. miejsk. Kąsy Oszczędności Nr. 8580.
„ 212. Okulary.
„ 227/539. Pugilares z 48 hal., 4 markami pocztowemi po 5 hal., 9 po 3 hal., scyzorykiem, chustką do nosa, 6 ołówkami.
„ 213. Czarna welonka, dwa manszety, kołnierz z muszlinu.
„ 214. Polica Tow. asekuracyjnego imienia „Gizeli“ Nr. 328084. Stefanii Bojdak na 1000 Koron.
„ 215/537. Pugilares z 1 Kor. 50 hal. i z kluczykiem.
„ 216. Srebrny zegarek damski.
„ 217/538. Pugilares z 15 halerzami
„ 218. Papierośnica.
„ 219. Sarnia nóżka (ołówek).
„ 220. Sznurek korali.
„ 221. 3 kluczyki.
„ 229. Tobołek, zawierający poszwę kolorową (niebieską), żakiet damski czarny, dwie bluzki damskie, 3 czapki damskie, dwa kołnierze białe.
„ 241. Kartka zastawnicza tut. filii Banku hip. Nr 5170 na złoty łańcuszek.
„ 244. Scyzoryk.
„ 245. Kawałek sukna.
Art. 246. 7 kluczyków.
„ 247. Ćwikier w futerale skórkowym.
„ 248. Chustka kolorowa na głowę.
„ 249. Książka do modlenia się pod tytułem „Tägliches Handbuch“.
„ 250. Damski szychowy pasek.
„ 251. Para irchowych rękawiczek.
„ 252. Srebrny zegarek z metalowym łańcuszkiem.
„ 253/609. Pugilares skórkowy z 70 hal.
„ 254. Pugilares z zapiskami.
„ 255. Pierścionek złoty z szafirem.
„ 256 Kołnierzyk damski kolorowy.
„ 257. Książka do modlenia się.
„ 258. Srebrny pierścionek.
„ 260. Książka pod tytułem „Chemia nieorganiczna“.
„ 261. Obrączka złota.
„ 262. Złota ślubna obrączka z literami M. Z. 10/9. 1900
„ 263. Boa futrzane
„ 264/610. Pugilares z kwotą 6 Kor. 34 hal., kluczykiem i zapiskami.
„ 265. Dwa blankiety wekslowe, podpisane przez Józefa Lisa, Stefanię Lachową i Bronisławę Lisiewiczową.
„ 266. Zarzutka bez firmy i kartka zastawnicza Banku hipotecznego Nr. 4328 na złoty zegarek męski kryty.
„ 267. 3 kluczyki wertheimowskie na łańcuszku.
„ 268. Dziecinna bielizna: 2 poduszki (wsypy), 3 koszulki, kaftanik, 5 pieluch, mały skrawek płótna.
„ 269/611. Torebka z 6 Kor. 63 hal. i chustką do nosa.
„ 270. Kalosz.
„ 272. Czarny skórkowy pugilares.
„ 273. Zegarek metalowy „roskopf“ ze srebnym łańcuszkiem.
„ 274/612. Pugilares z 11 K. 21 hal.
„ 275. Czapka mundurowa magistracka.
„ 276. Dwa zeszyty „Wiener-Mode“.
„ 277. Ręczna damska torebka z chustką do nosa.
„ 278. Damska torebka z 2 chusteczkami
„ 279/613. Pugilares czarny z 10 Kor. i marką za 10 hal.
„ 280. Czarny damski półjedwabny parasol.
„ 281. Materya jedwabna fioletowa, taśma jedwabna popielata i nici.
„ 243/606. Woreczek z 78 hal., zostawiony w okienku ekspedycyjnem rogatki podgórskiej.
„ 289 Kapelusz męski.
„ 299. Książka pt. Ustawy robotnicze dla kopalni „Friedensgrüsse“ z kartkami i zapiskami.
„ 300. Zegarek niklowy oksydowany z metalowym damskim łańcuszkiem.
„ 301. Dwie ręczne torby podróżne z przyborami do czyszczenia obuwia.
„ 302. Zegarek niklowy
„ 303. Książka pod tytułem „Botanika szkolna dla klas niższych“.
„ 304. Lornetka.
„ 305. 5 chusteczek kolorowych do nakrycia głowy.
„ 700. 10 koron.
„ 306. Broszka.

Art. 307. Kartka na oddaną do pralni bluzkę.
„ 308. Książeczka Kasy chorych Józefa Grucy.
„ 309 Rzemienie od lejcy z 4 części.
„ 310. Laska.
„ 311. Portfel z książeczką na nazwisko Władysława Tomańskiego.
„ 312. Srebrny zegarek ze srebrnym łańcuszkiem.
„ 313. 4 kluczyki na sznurku.
„ 314/701. Czarny skórzany woreczek z czarnym pugilaresem, 1 Kor. 10 hal., koronką, chusteczką białą do nosa, tasiemką.
„ 315. Para damskich rękawiczek
„ 702. 20 Koron.
„ 316. Obroża na psa z marką Nr. 617/09.
„ 703. 2 Kor. 36 hal.
„ 317. Dwa kluczyki.
„ 318. Torebka damska z 5 kluczykami, chustką do nosa i biletami Zofii Knappe.
„ 319. Ręczna damska torebka z chusteczką do nosa.
„ 320/704 Pugilares z 1 Kor. 10 hal., zniżką jazdy kolejowej i biletem abonamen. na N. Reformę.
„ 321. Srebrny zegarek z łańcuszkiem.
„ 322. Paczka z 2 parami rękawiczek, krawatką, kopertą, 2 widoczkami, 2 markami pocztowemi i 2 paczkami nasion.
„ 323. Torebka damska na łańcuszku z białą chusteczką.
„ 324/705. Portmonetka z 44 hal., 2 kwitami i znaczkiem Nr. 40.
„ 325. Klucz od bramy.
„ 326. Pudełko z damskimi bucikami.
„ 327. Medal francuskiej legii.
„ 328 3 nitki koralików.
„ 329/706. Portmonetka z 40 hal. i recepisem.
„ 330. Laska czarna ze srebrnem okuciem.
„ 331. Tabakierka.
„ 332. Damska torebka z chusteczką do nosa i różańcem.
„ 333. Złota ślubna obrączka z literami Józef.
„ 334. Klucz od bramy.
„ 335. Mały metalowy zegarek.
„ 336. Srebrny zegarek damski z wisiorkiem.
„ 337/707. Pugilares z 37 hal.
„ 347. Pakunek ze sucharkami.
„ 348/765. Torebka czarna, kalendarzyk, pugilares, 1 rub. 3 kop., 1 K. 20 h., lusterko, chusteczka, kwity Bielawskiej.
„ 349. Łańcuszek srebrny z medalionem.
„ 350. Książka do nabożeństwa pt. „Nabożeństwo katolickie“.
„ 351. Karta zastawnicza Banku pobożnego Nr. 3868.
„ 352 Mufek czarny.
„ 353. Brzytwa.
„ 354. Paczka z 47 pugilaresami.
„ 355. Rękawiczki.
„ 356/766. Torebka płócienna, lusterko, chusteczka i 4 hal.
„ 357. 2 kartki zastawnicze Kasy oszczędności.
„ 358. 5 kluczyków
„ 767. 10 koron w złocie.
„ 359. Torebka damska, chusteczka, różaniec.
„ 360. Książka niemiecka pt. „Nicht doch“ ze stampilą: Gumplowicz.

Art 361. Zegarek złoty damski z złotym łańcuszkiem.
„ 362. Zegarek tulski.
„ 363. Klucz.
„ 364. 5 kluczyków.
„ 365. 5 kluczyków.
„ 366. Tytonierka z tytoniem.
„ 367. Kólczyk z perełką.
„ 368/768. Pugilares z 45 hal.
„ 369. 3 małe paczki z czapką podróżną, biletami i stampilami gumowemi: Szańkowska.
„ 370. Pugilares z 20 Kor. 21 hal., kluczyk.
„ 371. Klucz.
„ 372. Peleryna.
„ 373. Klucz od roweru.
„ 769. 84 halerzy.
„ 374. Książka czekowa Tow. wzajem. ubezpieczeń w Krakowie L. 807755 Franciszka Poleczka.
„ 376. Gołąb wypchany.
„ 377. Zegarek żółty metalowy.
„ 378. Srebrny zegarek damski z łańcuszkiem.
„ 406/770. Pugilares z 50 hal.
„ 379. Zegarek srebrny damski z łańcuszkiem.
„ 380. Klucz od bramy.
„ 381/771. Torebka, pugilares, 34 Kor. 20 hal., chusteczka, rękawiczki.
„ 382. Książka pt. „Anfangsgründe des Maxwohlscher-Theorie“.
„ 383. Parasolka.
„ 384. 8 kluczyków.
„ 385. 6 kluczyków na łańcuszku.
„ 386. Kapelusz i parasol.
„ 387. Etui z cyrklami.
„ 388. 2 klucze na kółku.
„ 389/773. Pugilares z 40 hal.
„ 390. Chustka do nosa i pugilares.
„ 391/772. Pugilares z 10 Kor. 78 hal.
„ 392. 2 kluczyki mosiężne wertheim. na łańcuszku.
„ 393. Książka do nabożeństwa.
„ 394. Scyzoryk.
„ 395. Nitka korali.
„ 396. Nożyczki.
„ 397. Torebka skórzana, poduszka, 3 serwetki, nóż, korkociąg, 2 szklanki, spodnica i kwiatki.
„ 398/774. Pugilares, 3 Kor. 16 hal., 10 kop., przepustka rosyjska.
„ 399/775. Pugilares stary, 8 Kor. 80 hal., kluczyk.
„ 400/776. Pugilares z 2 Kor.
„ 401. Serdaczek dziecinny.
„ 402. Papiery i zapiski Moryca Frömlera.
„ 403. Łańcuszek srebrny damski.
„ 404. Krzyżyk z kości.
„ 405. 5 kluczyków na kółku.

B) Przedmioty, pozostawione u znalazców.

1. Pies jamnik.
2. Pugilares skórkowy z 2 K. 20 hal.
3. Pies duży popielaty.
4. Pies duży żółty.
5. Pies rasy św. Bernarda.
6 Pudel.
7. Woreczek skórkowy z 7 Kor.
8. Pies legawy bronzowej maści.

9. Pies legawy brunatny.
10. Mały piesek biały z żółtemi plamami.
11. Biały pies.
12. Pies maści płowej.
13. Torebka damska.
14. Pies biało-czarny.
15. Koń.
16. Mały żółty piesek.
17. Pies czarny.
18. Pies czarny.
19. Wózek ręczny 4 kołowy.
20. Pies legawy.
21. Koza.

C) **Przedmioty, zakwestyonowane przez organa policyjne.**

Art. 149. Chustka do odziewania.
„ 184. Worek ze zbożem.
„ 239. 2 koszule damskie, 1 męska (nocna), para majtek, poszewka na poduszkę, 2 poszewki na jaśki.
„ 282. Poduszka.
„ 621. 2 Kor. 55 hal.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby, o ile mogą dowieść swych praw własności, zechcieli zgłosić się po odbiór rzeczy do biura Wydziału III. *a.* (przemysłowego) Magistratu (plac W. W. Świętych l. 6. dom Larysza parter na lewo) w godzinach między 11. przed południem, a 1. po południu; w przeciwnym razie przedmioty te po upływie jednego roku od daty niniejszego obwieszczenia wydane będą znalazcom do używania, po upływie zaś 3 lat przejdą na wyłączną własność znalazców lub też sprzedane będą, względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych.

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 27. sierpnia 1909 r.

Prezydent miasta:
Dr. Leo w. r.

Mianowania urzędników i służby.

Prezydent miasta zgodnie z postanowieniami §§ 56. i 89. statutu dla miasta Krakowa przyznał:

1. P. **Józefowi Janowi Andrzejowi 3-im. Holly'emu**, prowizorycznemu praktykantowi konceptowemu Magistratu w Krakowie, z dniem 1. września 1909 adjutum w kwocie 1600 kor. rocznie. (L. 80671/09).

2. P. **Aleksandrowi Pankowskiemu**, rachmistrzowi zarządu wodociągu miejsk. w Krakowie, zgodnie z uchwałą Rady miasta Krakowa z dnia 14. marca 1907 r drugie trzechlecie w kwocie 200 koron rocznie od dnia 14. czerwca 1909. (L. 54360/09).

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń tajnych).

Posiedzenie tajne (13. w kad. XV.) **z dnia 22. lipca 1909.**

Na porządku dziennym: Sprawa emisyi 4% obligacyj komunalnych 23-milionowej pożyczki miejskiej konwersyjno-inwestycyjnej.

Uchwałę powzięto na posiedzeniu jawnem dnia tego samego.

Protokoły obrad pełnej Rady miejskiej.

(Z posiedzeń jawnych).

Posiedzenie nadzwyczajne (28. w kad. XV.) **z dnia 15. lipca 1909 r.**

Przewodniczący: I. wiceprezydent miasta dr. Henryk Szarski.

II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.

Sekretarz Rady miejskiej: dr. Tadeusz Kannenberg.

Radców miejskich obecnych **45.**

Radcy miejscy: Bialik, dr. Bobilewicz, Bujwid, Dąbrowski, dr. Doboszyński, Epstein, dr. Gross, Hałatkiewicz, dr. Jaworski, Klemensiewicz, ks. Krupiński, dr. Leo, dr. Lustgarten, Maywalt, Margulies, Mendelsburg, Peroś, dr. Ponikło, Schwarz, Sulikowski, Suski, dr. Tilles, Turski, dr. Wasung, hr. Wodzicki **(25)** nieobecność usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6. wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto.

Ś. p. Kazimierz Badeni.

Przewodniczący wiceprezydent dr. Szarski poświęca żałobne wspomnienie pamięci ś. p. Kazimierza hr. Badeniego:

„Dnia 9. b. m. doszła nas żałobna wieść, że ś. p. Kazimierz Badeni zakończył nagle życie w powrocie z Karlsbadu, gdzie szukał poprawy swego w ostatnich czasach silnie zagrożonego zdrowia. Wieść ta odbiła się żałobnem echem we wszystkich sercach polskich, gdyż Zmarły należał do najlepszych synów Ojczyzny, której dzielnie się zasłużył. Urodzony we wschodniej części kraju, do szkół gimnazyalnych uczęszczał w Krakowie i już wtedy powstała owa nić sympatyczna, która Go z naszem miastem aż do śmierci łączyła. Po ukończeniu nauk uniwersyteckich wstąpił do służby politycznej, w której z powodu swych znamienitych zdolności i sprężystości przebiegł szybko szczeble hierarchii, tak iż w stosunkowo młodym wieku powołany został na jedno z najznaczniejszych stanowisk w administracyi naszego kraju, t. j. na reprezentanta władzy politycznej w Krakowie. Przez 8 lat urzędowania w naszem mieście zapisał się jak najlepiej w pamięci tutejszych mieszkańców działalnością energiczną, a mimo to pełną wyrozumiałości, tak że, gdy na pewien czas usunął się do prywatnego życia, opinia publiczna powszechnie na Niego, jako na przyszłego namiestnika, wskazywała. Nie zawiodło się też społeczeństwo nasze na Nim, gdy na tę najwyższą magistraturę w kraju powołany został, gdyż epoka rządów jego należy do tych, które już dziś do najczynniejszych zaliczamy, a rozwinął przytem tyle zdolności i energii

i okazał tak jasno i daleko patrzący umysł, że w kłopotach politycznych, jakie w r. 1895 w Wiedniu się spiętrzyły, wzrok prawie całego świata politycznego jako na wybawcę i męża żelaznej ręki ku Niemu się skierował.

Powołany przez Cesarza, którego całe zaufanie jako namiestnik posiadał, na najwyższe stanowisko urzędowe w tej części Monarchii, rozwinął działalność wprawdzie krótką, ale tak znamienną, że era Badeniego w dziejach państwa austryackiego do najwybitniejszych należeć będzie, choćby już przez sam doniosły fakt, że uczynił pierwszy krok w sprawie przypuszczenia szerokich mas do urny wyborczej. Za Jego też rządów wpływ i znaczenie naszej narodowości w stolicy Państwa były największe. Zmienność polityki nie oszczędziła także i tego wybitnego męża stanu, ale tu właśnie okazał On w całej pełni rzadkie zalety umysłu i charakteru, usuwając się bez cienia żalu i z całą pogodą ducha, którą daje przeświadczenie, że walczył w imię sprawiedliwości.

Ś. p. Kazimierz Badeni aż do śmierci bardzo żywo zajmował się sprawami kraju, biorąc czynny udział jako poseł w rozlicznych pracach Sejmu. Był to w całem słowa tego znaczeniu mąż czynu, jakich jest wszędzie mało, a jakich nam bardzo potrzeba. Imię Jego, chlubnie znane w całej Ojczyźnie, przejdzie do naszej historyi. Kraków, z którym Go łączyły jak najlepsze wspomnienia z czasów urzędowania Jego w naszem mieście, zachowa Mu zawsze wdzięczną pamięć za Jego żywą przychylność dla spraw miejskich, a zwłaszcza za stanowisko jego w klubie sejmowym, do którego należał, z okazyi zeszłorocznej uchwały o Wielkim Krakowie".

Rada, stojąc, wysłuchała żałobnego przemówienia.

Przewodniczący dodał, że Prezydyum miasta wysłało depeszę kondolencyjną do Marszałka krajowego i Wdowy, oraz że delegacya Rady wzięła udział w pogrzebie.

Ś. p. Modrzejewska. — Rocznica Grunwaldzka.

Przewodniczący zawiadamia członków Rady o pogrzebie ś. p. Heleny Modrzejewskiej, oraz o nabożeństwie, mającem się odprawić w niedzielę dnia 18. b. m. jako w rocznicę bitwy pod Grunwaldem. Zaproszenia na obie uroczystości już rozesłano pomiędzy wszystkich członków Rady.

R. m. Dębicki, jako wiceprezes „Straży polskiej", zaprasza członków Rady na uroczystość Grunwaldzką, którą urządza „Straż polska" po nabożeństwie.

Urlopy.

Sekretarz Rady odczytał nazwiska radców miejskich, którzy zgłosili się o urlop. Mianowicie:

Radcy miejscy: Beringer, Bialik, dr. Bobilewicz, Bujwid, Daszyński, Dattner, Dąbrowski, Epstein, Federowicz, dr. Fierich, dr. Gertler, dr. Gross, dr Guńkiewicz, Hałatkiewicz, Heumann, Jarra, dr. Jaworski, Judkiewicz, Klemensiewicz, Konopiński, dr. Krongold, ks. Krupiński, dr. Landau Ignacy, dr. Landau Rafał, dr. Lustgarten, Maywalt, dr. Meisels, dr. Petelenz, dr. Ponikło, dr. Rosenblatt, Schmelkes, Sędzimir, dr. Starzewski, Sulikowski, dr. Tilles, Turski, Uderski, Wachtel, dr. Wasung.

Urlopów udzielono.

Reforma wyborcza.

R. m. Daszyński interpeluje w sprawie reformy wyborczej, zapytując Przewodniczącego, czyby nie uważał za wskazane, aby po feryach zajęto się reformą wyborczą Gdyby po feryach uczciwie zabrano się do pracy, to reformę możnaby w kilku miesiącach załatwić.

Przewodniczący odpowiada, że wiadomo Radzie, co dotąd zrobiono w sprawie reformy wyborczej. Wybrany przez Komisyę Podkomitet polecił Magistratowi zebranie potrzebnego materyału; wskazany materyał zebrano i obecnie zamierza Prezydent zwołać posiedzenie Komisyi dla reformy statutu.

Dom publiczny.

R. m. Maciołowski interpeluje w sprawie usunięcia lupanaru z ulicy Berka Joselowicza.

Wiceprezydent dr. Szarski oświadcza, że podanie mieszkańców tej ulicy w tej sprawie wpłynęło do Magistratu i będzie rychło załatwione.

Ferye letnie.

Z powodu zbliżających się wakacyj Sekretarz Rady miejskiej przedkłada następujący wniosek Prezydyum:

Na podstawie §. 82. statutu Rada miejska przekazuje do załatwienia odnośnym Sekcyom i Komisyom sprawy i czynności, zastrzeżone Radzie, a należące do własnego zakresu działania Gminy, na czas feryi letnich, t. j. do pierwszego posiedzenia Rady we wrześniu r. b.

R. m. dr. Gertler sądzi, że wniosek ten, aczkolwiek co roku bywa uchwalany, jednak zbyt szeroki nadaje Sekcyom zakres działania.

Mowca zgłasza następujące 2 wnioski:

1. „O posiedzeniach Sekcyi i Komisyi, na których mają być załatwiane sprawy, należące do zakresu działania Rady miejskiej, należy w czasie feryalnym zawiadamiać wszystkich radców miejskich, którzy w danym czasie nie są na urlopie".

2. „O uchwałach, powziętych przez Sekcye i Komisye w zastępstwie Rady miejskiej, zda Pan Prezydent szczegółowe sprawozdanie zaraz na I posiedzeniu Rady miejskiej po feryach".

Wniosek Prezydyum oraz oba wnioski r. m. dr. Gertlera uchwalono. (L. 434/909/prez.)

Most na Rudawie.

Wiceprezydent Sare imieniem Prezydyum uzasadnia nagłość wniosku w sprawie budowy mostu na Rudawie.

Nagłość uchwalono.

Co do *meritum* sprawy przedstawia Sprawozdawca po dłuższym wywodzie następujący wniosek:

1. Reasumując częściowo uchwałę swą z 4. marca 1909, Rada miejska uchwala przyczynić się do kosztów budowy mostu żelaznego na nowem korycie Rudawy w przedłużeniu ulicy Wolskiej zamiast kwotą 10.000 koron kwotą 20.000 koron, płatną w pięciu rocznych ratach począwszy od r. 1910.

2. Gmina miasta Krakowa przyjmuje na siebie obowiązek utrzymywania rzeczonego mostu.

Drugi ustęp uchwały z 4. marca 1909 pozostaje niezmieniony.

Po przemowie r. m. dr. Bandrowskiego dr. Gertler czyni wniosek dodatkowy, że:

„Przez to Gmina miasta Krakowa nie bierze na siebie obowiązku ponoszenia kosztów rekonstrukcyi lub takich napraw, które spowodowane zostały nie przez zwykłe zużycie“.

Przeciw temu występuje r. m. dr. Jul. Nowak.

R. m. dr. Staniszewski przestrzega przed czynieniem trudności tej sprawie, bo wiele trzeba było zabiegów, aby pozyskać Ministerstwo skarbu dla budowy mostu żelaznego; wszelkie zmiany mogą rzecz opóźnić, względnie spowodować ustawienie nie żelaznego, lecz drewnianego lub kamiennego mostu.

R. m. Uderski czyni wniosek:

„Rada miejska uchwali!

Wzywa się Magistrat, aby wystąpił przed Radą z wnioskiem uchwalenia sposobu pokrycia kosztów budowy drogi od bramy Wolskiej do nowego mostu i w dalszym ciągu do drogi do Woli Justowskiej“.

Po przemówieniu wiceprezydenta Sarego wniosek Prezydyum uchwalono. (L. 66719/909/B. a.).

R. m. dr. Gertler oświadcza, że wobec wyjaśnienia r. m. dr. Staniszewskiego cofa swój wniosek.

Wniosek r. m. Uderskiego odesłano do Magistratu. (L. 70409/909 B. b.).

Domy dla robotników i służby miejskiej.

Sekretarz Magistratu Grzybała imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

I. 1. Nabyć na własność gminy miasta Krakowa realność, pod l. kons. 76 i l. kons. 177 w Dębnikach położoną, wedle ks. gr. gm. kat. Dębnik lwh. 77 objętą, o pow. 1 h. 20 ar. 19 m². (2 m. 142 sążni kwadrat.), należącą do p. Kazimiery z Kuszpecińskich 1⁰ Kowalskiej, 2⁰ Radziszewskiej w 2/4 częściach, oraz p Ludwika Kowalskiego i małoletniego Tadeusza Kowalskiego po 1/4 części, w stanie wolnym od ciężarów za ryczałtową kwotę 117.000 kor. pod budowę domów dla robotników i służby miejskiej.

2. Cenę kupna powyższej realności pokryć z funduszu pożyczek inwestycyjnych I. i II-iej a w szczególności z kwoty 400.000 kor, na budowę domów robotniczych przeznaczonej.

3. Upoważnia się Prezydenta miasta do ułożenia z właścicielami realności warunków co do sposobu wypłaty ceny kupna.

4. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta m. względnie jego Zastępcy radców miejskich pp Dębickiego i Drozdowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich radców miejskich Perosia i Kosobuckiego.

II 1. Nabyć na własność gminy miasta Krakowa od p. Franciszki Kirchmajerowej część gruntu z parceli gr. lk. 141/23 i lk. 143/1, w gminie Dębnikach położonej, lwh. 210 objętej, a mianowicie część, do realności lwh. 77 p Radziszewskiej przylegającą, o powierzchni około 1100 sążni kwadrat., w stanie wolnym od ciężarów po cenie 24 K. za sążeń kwadrat., a to pod budowę domów dla robotników i sług m.

2. Cenę kupna pokryć z funduszu pożyczek inwestycyjnych I. i II., a w szczególności z kwoty 400.000 kor., na budowę domów robotniczych przeznaczonej.

3. Do podpisania kontraktu upoważnia się obok P. Prezydenta miasta względnie jego Zastępcy pp. Radców miejskich Dębickiego i Drozdowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich Radcę miejskiego Perosia, względnie Radcę miejskiego Kosobuckiego.

R m. dr. Ignacy Landau wyraża uznanie za to, że podejmuje się kroki do zapewnienia tanich mieszkań dla robotników i służby miejskiej. Jest to wszakże niewystarczająca akcya wobec wielkiej drożyzny mieszkań, którą Mowca bliżej rozpatruje i zaznacza, że Gmina powinna popierać stowarzyszenia, mające na celu zwalczanie drożyzny mieszkań, jak stowarzyszenie dla budowy tanich mieszkań na Kazimierzu. Tego rodzaju stowarzyszeniom powinna Gmina po przystępnych cenach odstępować swoje grunta, n. p grunta po dawnym zakładzie Talarda

R. m. dr. Bandrowski również wyraża uznanie za podjętą akcyę budowy tanich domów dla robotników i służby miejskiej. Mowca zapytuje, czy na tem rzecz się skończy, czy też po pierwszym akcie nastąpią dalsze, a więc kiedy Prezydyum i Sekcye przyjdą z wnioskiem o urzeczywistnienie tych domów. Dalej koniecznem jest pomyśleć o budowie domów dla robotników wogóle, a także dla urzędników wszelkich kategoryj. W tej mierze pewna ofiara sowicie się Gminie opłaci.

Wiceprezydent Sare zapewnia, że wzmiankowane przez r m. Bandrowskiego kroki niezawodnie nastąpią i że Gmina w dalszym ciągu przystąpi do budowy tanich domów dla urzędników.

R. m. dr. Gertler zauważa, że zakupno gruntów ma nastąpić w obcej gminie, zapytuje więc, co słychać z rozszerzeniem Krakowa.

R. m. Uderski domaga się, aby odrazu przystąpić do budowy domu dla służby na tej parceli.

Przewodniczący wiceprezydent dr. Szarski w odpowiedzi na zapytanie r. m. dr. Gertlera zaznacza, że sankcya ustawy o rozszerzeniu miasta napotkała na pewne wątpliwości i trudności w Ministerstwie skarbu. Prezydent miasta czyni w tej sprawie zabiegi i obecnie bawi we Lwowie, gdzie na zaproszenie Namiestnika wziął udział w specyalnej konferencyi, odnoszącej się do usunięcia trudności. Mowca zapewnia dalej r. m. dr. Ignacego Landaua, że podniesione przez niego życzenia co do popierania towarzystw, mających na celu budowę tanich domów przez zorganizowane umyślnie towarzystwa, spotkają się z życzliwem traktowaniem ze strony Prezydyum i odnośnych sekcyj oraz komisyj.

Wnioski Sekcyi I. i II. uchwalono. (L. 101649 908/prez.).

Nabycie realności w Dębnikach.

Sekretarz Magistratu Grzybała imieniem Sekcyi I. i II wnosi:

Rada miejska uchwali!

1. Nabyć na własność gminy miasta Krakowa realność, l. kat. 78 i 79, lwh. 114 gm. kat. Dębnik objętą, należącą do Braci Kronengoldów i Jakóba Reicha, o powierzchni 2338 sąż. kwadrat., w stanie wolnym od ciężarów po cenie 26 kor. za sążeń kwadrat.

2. Cenę kupna pokryć zaliczkowo z funduszu obrotowego miejskiego na rachunek kredytu, który Rada miejska uchwali na zakupno dalszych gruntów.

3. Do podpisania kontraktu upoważnić obok P. Prezydenta miasta względnie jego Zastępcy pp. radców miejskich Dębickiego i Drozdowskiego, a w razie przeszkody u jednego z nich r. m Perosia, względnie r. m. Kosobuckiego.

Uchwalono. (L. 101.649/08.).

Teatr stary.

Starszy inspektor Budownictwa miejskiego Rzymkowski imieniem Sekcyi ekonomicznej i skarbowej wnosi:

Rada miejska uchwala wykonać konieczne wszystkie drobne roboty adaptacyjne w gmachu starego teatru, załączonym kosztorysem objęte, za łączną kwotę 3.700 koron. Na pokrycie tego wydatku wyjednać u Rady miejskiej kredyt dodatkowy dla Działu II. 5. e. budżetu r. b. w kwocie 3.100 koron.

Uchwalono. (L. 56327/909 B. a.).

Przebudowa ratusza.

Starszy inspektor Budownictwa miejskiego Rzymkowski imieniem Sekcyi ekonomicznej, objaśniając sprawę przebudowy Magistratu na szczegółowych planach, wnosi:

1. Odnośnie do uchwały Rady miejskiej z dnia 22. lipca 1908 zatwierdza się przedstawione szczegółowe plany na budowę Magistratu, wykonane przez Budownictwo miejskie z datą dnia 4. lipca 1909 i w myśl przedłożonego kosztorysu z tej samej daty, a opiewającego na sumę 900.000 koron.

W koszcie tym mieści się cena kupna realności pod l. 14 przy ul. Poselskiej, jak również część ceny kupna (30 000) realności przy ul. Grodzkiej pod l. 29, wewnętrzne urządzenie gmachu nowego i adaptacye starego.

2. Koszt budowy ma być pokryty w myśl uchwały Sekcyi II. z dnia 16. września 1908 r. z pożyczki 23 milionowej, z pozycyi na gazownię i elektrownię. które to pozycye w myśl uchwały Rady miejskiej z dnia 16. lipca 1908 zostały z tejże pożyczki wyeliminowane, względnie z nowo zaciągnąć się mającej pożyczki.

3. Upoważnia się Prezydyum miasta do bezzwłocznego rozpoczęcia budowy z tem, że aż do uzyskania funduszów, na budowę uchwalonych, wydatki, stąd powstałe, pokrywać należy zaliczkowo z funduszu obrotowego miejskiego.

R. m. Daszyński oblicza, że cały przebudowany gmach Magistratu wraz z zabudowanemi skrzydłami i pałacem Wielopolskich będzie kosztował 2,000.000 kor. Będzie to grupa, nie wiążąca się z głównym gmachem; tymczasem za kwotę tak wielką możnaby zbudować wspaniały, odpowiedni ratusz.

R. m. dr. Gertler podnosi, że było bardzo źle, że Kraków nie pomyślał o budowie nowego ratusza. Musi się teraz dobudowywać nowe skrzydła, aby zyskać miejsce na potrzeby urzędu.

Mowca zgłasza następujące wnioski:

1. „Poleca się Komitetowi budowy gmachu Magistratu, aby przy wykonaniu planu budowy w każdym razie postarał się o stworzenie wielkiej sali, którąby przydała się także na publiczne odczyty i zgromadzenia.

Gdyby to zaś było niewykonalne, poleca się Prezydyum miasta, ażeby jak najrychlej zajęło się usunięciem powszechnie odczuwanego braku takiej sali“.

2. „Poleca się Magistratowi, aby wziął pod rozwagę utworzenie pasażu, łączącego wyjście nowego gmachu Magistratu w ulicy Poselskiej z ulicą Kanoniczą poprzez dwie realności, oddzielające ulicę Kanoniczą od ulicy Poselskiej“.

R. m. dr. Bandrowski podnosi, że uwagi r. m. Daszyńskiego przypominają stare dzieje. Część Rady była wtedy za budową nowego ratusza przy placu św. Ducha; druga, którą reprezentował ś. p. Rotter, nie miała ochoty czynić kosztownych eksperymentów i radziła ograniczyć się do rzeczy możliwych w zakresie rozporządzalnych środków. I ta druga opinia zwyciężyła i zwolna wchodzi w życie. I dziś jeszcze rzecz nadaje się do dyskusyi: czy nie lepiej się stało, że przystąpiono do budowy, czy też nowy ratusz nie byłby znowu daleko więcej kosztował. Prawda tylko, że ten budynek, ten nowy ratusz nie stanowi organicznej całości. Na to w tej chwili niema rady. Ale o jednem możnaby jeszcze teraz pomyśleć, o lokalach reprezentacyjnych. Istotnie warto się nad tem zastanowić i zapytać, czyby nie można poczynić uzupełnień w tym duchu w przedłożonym planie, czy nie możnaby n p. sprzedać domu Larysza, a kwotą, w tej drodze uzyskaną, pokryć kosztu tych uzupełnień.

R m. Kosobucki krytykuje cały sposób przebudowy ratusza. Kosztem miliona koron buduje się oficyny, nie wiedząc, gdzie będzie front. Mowca pragnąłby wystawienia osobnego budynku, choćby w innem miejscu. W każdym razie należy tak ratusz zabudować, aby koniecznie utworzyć ulicę poprzeczną od placu WW. Świętych do ulicy Poselskiej.

R. m. dr. Domański wskazuje, że projektowane przybudówki magistrackie nie będą odpowiadały stanowisku Krakowa. Mowca występuje przeciw projektowi r. m. dr. Gertlera o stworzenie pasażu przez ulicę Poselską do Kanoniczej.

R. m dr. Nowak Julian oświadcza się za projektowaną obecnie przebudową; postawienie nowego ratusza należy odłożyć do pomyślniejszej sytuacyi finansowej, do czasu rozszerzenia miasta. Sala odczytowa, o której wspominał r. m. dr. Gertler, powinna być osobno zbudowaną, a nie przy biurach, w których urzędować się będzie często i popołudniu.

R. m. Beringer wyjaśnia motywy obecnie przedłożonego projektu.

Wreszcie wiceprezydent Sare wyjaśnia stanowisko zarządu miasta. Zarząd dążył do wybudowania osobnego ratusza; niestety zamiar ten nie mógł być spełniony. Zarząd miasta musiał wobec tego wystąpić z obecnym projektem w interesie urzędowania. Po wybudowaniu skrzydła nowego nie będzie ratusza, tylko gmach Magistratu. Odpowiedni ratusz może wybudować rozszerzone miasto kosztem co najmniej 6 milionów koron.

R. m. Daszyński przedkłada formalny wniosek o odroczenie sprawy i przekazanie jej do rozpatrzenia Sekcyi ekonomicznej.

R. m. Porębski oświadcza się za przedłożonym projektem, popieranym przez fachowych znawców pp.

Sarego i Beringera. Mowca opiera się na tych głosach; przeciwne bowiem pochodzą od ludzi niefachowych.

Wiceprezydent Sare podnosi, że zarząd miasta absolutnie żadnej nie ponosi winy z powodu tego, że nie przystąpiono do budowy nowego ratusza w Krakowie. Jeżeli to nie nastąpiło, należało pomyśleć o przebudowie ratusza i takiem utworzeniu biur, aby urzędnicy mogli wydatnie pracować. Dlatego wnioski przedłożone muszą być uchwalone. Reagując na wywody dr. Bandrowskiego, zaznacza Mowca, że niema mowy o umieszczeniu ubikacyj reprezentacyjnych w ratuszu, którego Kraków mieć na razie nie będzie, bo toby kosztowało do 6 milionów koron. Kraków mieć będzie teraz tylko gmach Magistratu, gdzieby dobrze funkcyonować mogły władze administracyjne.

Przewodniczący poddaje pod głosowanie odraczający wniosek r. m. Daszyńskiego.

Wniosek ten, za którym oświadczyły się **4** głosy, upadł.

Wniosek Sekcyi I. uchwalono. (L. 62390/908 B. a.).

R. m. dr. Gertler cofa rezolucyę co do pasażu.

Rezolucyę r. m. dr. Gertlera co do sali odczytowej uchwalono. (L. 70410/909 B. a).

Z powodu spóźnionej pory Przewodniczący zamyka posiedzenie o godzinie 8½ wieczorem.

Posiedzenie nadzwyczajne (29. w kad. XV.) **z dnia 22. lipca 1909 r.**

Przewodniczący: dr. Juliusz Leo, prezydent miasta.
I. Wiceprezydent miasta: dr. Henryk Szarski.
II. Wiceprezydent miasta: Józef Sare.
Sekretarz Rady miejskiej: dr. Tadeusz Kannenberg.
Radców miejskich obecnych **45**.

Radcy miejscy: dr. Bobilewicz, Bujwid, Dąbrowski, dr. Fierich, dr. Gross, Hałatkiewicz, dr. Jaworski, Judkiewicz, Klemensiewicz, dr. Landau Ignacy, dr. Landau Rafał, Maywalt, dr. Pareński, Peroś, dr. Ponikło, dr. Rosenblatt, Schwarz, Sędzimir, dr. Starzewski, Sulikowski, Suski, dr. Tilles, Uderski, hr. Wodzicki **(24)** nieobecność usprawiedliwili.

Początek posiedzenia o godzinie 6. wieczorem.

Protokół z ostatniego posiedzenia przyjęto.

Ś. p. Kazimierz Badeni.

Przewodniczący podaje do wiadomości Rady, że hr. Kazimierzowa Badeniowa nadesłała podziękowanie za kondolencyę z powodu śmierci Męża.

Dom dla słuchaczek Wszechnicy.

Dalej zawiadamia Prezydent, że „Towarzystwo pomocy naukowej dla Polek“ wniosło prośbę o udzielenie gruntu pod budowę domu dla słuchaczek Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Podanie przekazano Magistratowi i odnośnej Komisyi. (L. 69321/909/I.).

Szkoła szewska.

Wreszcie zaznacza Prezydent, że krajowa Komisya dla spraw przemysłowych z inicyatywy krakowskich członków Komisyi postanowiła założyć zawodową szkołę szewską w Krakowie i nadesłała pismo, zapytujące, w jaki sposób Gmina przyczyni się do utrzymania szkoły; pismo prosi nadto o przeprowadzenie rokowań z tutejszym cechem szewskim.

Na wniosek Prezydenta Rada miejska uchwaliła:

Upoważnia się Prezydyum, aby łącznie z Sekcyą szkolną poczyniło przygotowania i pertraktacye w tej sprawie, a odpowiednie wnioski przedłożyło Radzie w miesiącu wrześniu r. b. (L. 69318/909/IV.).

Urlop.

Rada udzieliła Prezydentowi 5-cio tygodniowego urlopu.

Wycieczka czeska.

Prezydent podaje do wiadomości Rady, że zawiązał się Komitet obywatelski dla przyjęcia wycieczki czeskiej w dnin 9. sierpnia b. r. Jutro, tj. w piątek, ma się odbyć pierwsze posiedzenie, na które Rada miejska winna delegować swych zastępców.

R. m. Porębski proponuje na delegatów Rady r. m.: dr. Bronisława Gunkiewicza, Stefana Iglickiego i Henryka Szatkowskiego.

Uchwalono. (L. 449/909/prez.).

Cyganie.

R. m. dr. Guńkiewicz podnosi, że banda cyganów rozbiła obóz na Błoniach i trapi spacerującą publiczność; Mowca prosi, aby bandę z Błoń usunąć.

Prezydent zapewnia, że w tej mierze porozumie się z Dyrekcyą policyi i ze Starostwem. (L. 64317/909/V.).

Muzeum w Rapperswylu.

R. m. dr. Gertler zapytuje, co się dzieje z wnioskiem r. m. Turskiego o przyznanie subwencyi dla Muzeum polskiego w Rapperswylu.

Prezydent odpowiada, że będzie wstawioną do budżetu miejskiego na rok 1910, o czem zarząd Muzeum powiadomiono i za co Magistrat otrzymał od Muzeum tego podziękowanie.

Cmentarz miejski.

Koncepista Magistratu dr. Wydro imieniem Sekcyi I. i II. wnosi:

Rada miejska uchwali!

I. Zarząd cmentarza pod względem ogrodowym przydziela się począwszy od 1. września 1909 r. Inspektorowi ogrodów miejskich.

II. 1) Począwszy od 1. września 1909 r. wprowadza się gminne przedsiębiorstwo przyozdabiania mogił, grobowców i sali przedpogrzebowej na cmentarzu miejskim roślinami dekoracyjnemi i kwitnącemi, oraz przedsiębiorstwo darniowania i żużlowania mogił na tymże cmentarzu.

Prowadzenie tego przedsiębiorstwa i jego kierownictwo powierza się Inspektorowi ogrodów miejskich pod nadzorem Wydziału I. Magistratu i Sekcyi ekonomicznej Rady miejskiej.

2) *a)* Zabrania się zarządcy cmentarza i grabarzom zajmować się porządkowaniem i upiększaniem mogił i grobowców na własny rachunek.

Jednocześnie uchyla się te postanowienia instrukcyi cmentarnej, które się niniejszej uchwale sprzeciwiają.

b) Obecnemu zarządcy cmentarza przyznaje się *ad personam* tytułem wynagrodzenia za ubytek w dochodach dodatek 500 kor. rocznie, płatny w ratach miesięcznych z góry; grabarzom zaś i ewentualnie ich rodzinom przydzieli Inspektor ogrodów miejskich odpowiednie roboty około upiększania i porządkowania grobów, za któreto roboty będą stosownie wynagradzani.

3) Zatwierdza się cennik przyozdabiania i utrzymywania w porządku mogił i grobowców na cmentarzu miejskim w Krakowie *).

4) Na roboty około upiększania i porządkowania mogił i grobowców i na koszta wprowadzenia w życie powyższego przedsiębiorstwa tudzież na pokrycie wymienionego wyżej pod II. 2) *b)* wydatku przyznaje się kredyt nadzwyczajny dla działu IX. budżetu 1909 w kwocie 2500 kor.

5) Magistrat ogłosi w dziennikach miejscowych komunikat o objęciu przez Gminę przedsiębiorstwa utrzymywania i upiększania grobów i przyozdabiania sali przedpogrzebowej.

6) Z początkiem roku 1911 przedłoży Inspektor ogrodów miejskich Magistratowi sprawozdanie z zestawieniem dochodów i rozchodów w ciągu roku 1910, a to w celu ostatecznego zorganizowania omawianego przedsiębiorstwa.

7) Ze względów porządkowych wyda Magistrat zarządzenie, aby przedsiębiorcy prywatni, zajmujący się upiększaniem grobów na cmentarzu miejskim, zgłaszali to swoje przedsiębiorstwo u zarządcy cmentarza i wskazali groby, które upiększają.

R. m. Porębski wnosi rezolucyę następującą:

Rada miejska uchwala uzupełnić cennik przyozdabiania i utrzymywania w porządku mogił i grobowców następującym dodatkiem:

„Zaprowadza się także wieczystą konserwacyę grobowców i wieczyste utrzymywanie w porządku i przyozdabianie mogił na cmentarzu krakowskim".

„Odnośny ustęp opracuje Magistrat, aby na ten cel złożone kwoty po wszystkie czasy były ubezpieczone i ku właściwemu celowi obracane".

R. m. Stanisław Nowak zapytuje, czy gminne przedsiębiorstwo będzie czuwało także nad tem, aby nie popełniano takich kradzieży kwiatów na cmentarzu, jak obecnie. Dalej domaga się Mowca takiego unormowania cen miejskiego przedsiębiorstwa, aby nie były wyższe od obecnie pobieranych przez prywatnych przedsiębiorców i grabarzy.

R. m. Wolny domaga się wprowadzenia porządku na cmentarzu i zbudowania odpowiedniego domu przedpogrzebowego. Magistrat winien zabronić używania żelaznych drzwi do grobów murowanych, bo te psują się szybko; najodpowiedniejsze byłyby murowane. Mowca podnosi brak odpowiedniego domu przedpogrzebowego. Wreszcie domaga się, aby służba cmentarna przez objęcie ozdabiania grobów w zarząd miasta nie doznała uszczerbku w swych dochodach.

R. m. Daszyński oświadcza się jako zwolennik palenia zwłok; Mowca zapytuje, czy nie byłoby wskazanem przejęcie przedsiębiorstw pogrzebowych na rzecz Gminy. W sprawie poruszonej mamy już przykłady prowadzenia przedsiębiorstw pogrzebowych przez miasta Wiedeń i Lwów.

Prezydent zaznacza, że sprawa przejęcia przedsiębiorstw pogrzebowych przez Gminę jest rozpatrywana przez Magistrat stosownie do rezolucyi r. m. Godzickiego, wniesionej podczas dyskusyi budżetowej.

Wyjaśnień udzielają Fizyk miejski dr. Janiszewski i Sprawozdawca dr. Wydro. Sprawozdawca zaznacza, że proponowane opłaty są tańsze, aniżeli obecnie pobierane, oraz że służba uszczerbku nie dozna, gdyż przy ozdabianiu grobów rodziny grabarzy będą mogły być zajęte.

Przyjęto wniosek Sekcyi I. i II. (L. 52489/909/I.).

Rezolucyę r. m. Porębskiego przekazano Magistratowi. (L. 69319/909/I.).

Ubezpieczenie straży pożarnej od wypadków.

Sekretarz Magistratu dr. Nowicki imieniem Sekcyi prawniczej przedstawia wniosek w sprawie zmiany §. 5. statutu emerytalnego dla urzędników i sług stoł. król. miasta Krakowa:

Rada miejska uchwali!

Reasumując uchwałę Rady miejskiej z dnia 7. lutego 1907 r., którą zmieniono postanowienia § 5. statutu emerytalnego dla urzędników i sług stoł. król. miasta Krakowa, wstawia się następujące postanowienia:

I. Osobom, przydzielonym do Miejskiej straży pożarnej, w razie doznania w wykonywaniu tej służby wypadku uszkodzenia ciała, powodującego niezdolność do zarobkowania lub śmierć, przyznaje się następujące wynagrodzenie szkody.

W razie uszkodzenia ciała wynagrodzenie szkody stanowić będzie renta, która płacona ma być uszkodzonemu od początku piątego tygodnia po wypadku przez czas trwania niezdolności do zarobkowania.

Celem obliczenia renty należy zbadać, jaki zarobek pobierał uszkodzony w ciągu ostatniego roku w służbie pożarnej. Jeżeli uszkodzony pracował nie przez cały rok w Miejskiej straży pożarnej, licząc wstecz od wypadku, za podstawę do obliczenia renty służy zarobek, który w ciągu tegosamego czasu robotnicy tej kategoryi w straży pożarnej przeciętnie pobierali.

Przeciętny zarobek dzienny, trzysta razy wzięty, uważa się za zarobek roczny

Jeżeli zarobek roczny robotnika lub urzędnika wynosi więcej niż 2400 K., nadwyżki nie bierze się w rachubę.

Zarobek roczny uczniów, wolontaryuszów, praktykantów i innych osób, które z powodu niezupełnego wykształcenia nie pobierają płacy lub pobierają niższą, wymierzyć należy w kwocie, równej najniższemu zarobkowi rocznemu pełną płacę pobierających robotników względnie urzędników tej kategoryi, do której osoba ta się kształci, jednakże najwyżej w kwocie 600 koron.

Renta wynosi:

a) w razie zupełnej niezdolności do zarobkowania i na czas trwania tejże 60 od sta zarobku rocznego;

*) Zob. załącznik na końcu numeru.

b) w razie częściowej niezdolności do zarobkowania i na czas tejże część zarobkową renty, pod *a)* ustanowionej, którą wymierzyć należy podług stopnia zdolności do zarobkowania, jednakże tak, aby renta nie przenosiła 50 od sta zarobku rocznego.

Uszkodzonemu nie służy prawo żądania wynagrodzenia szkody, jeżeli sam rozmyślnie spowodował wypadek.

W razie jeżeli wypadek taki stał się przyczyną śmierci, natenczas oprócz świadczeń, któreby według powyższych postanowień należały się uszkodzonemu za czas aż do chwili zgonu, przyznaje się jeszcze następujące wynagrodzenie szkody:

1) koszta pogrzebu do kwoty 50 K.;

2) rentę, która począwszy od dnia zgonu płacona być ma pozostałej rodzinie zabitego, a którą obliczyć należy według powyższych postanowień.

Renta rzeczona wynosi:

a) Dla wdowy po zabitym aż do jej śmierci lub powtórnego zamęścia 20 od sta; dla każdego pozostałego dziecka ślubnego, dopóki nie ukończy 15. roku życia, 15 od sta, a jeżeli straciło lub traci drugie z rodziców, 20 od sta rocznego zarobku; dla każdego pozostałego dziecka nieślubnego aż do skończonego 15. roku życia 10 od sta rocznego zarobku. Renty wdowy i dzieci nie mogą razem przenosić 50 od sta zarobku rocznego; jeżeli z powyższych obliczeń wypadnie większa kwota, należy poszczególne renty stosunkowo zmniejszyć.

b) Dla wstępnych zmarłego, jeżeli tenże był ich jedynym żywicielem, za czas aż do ich śmierci, albo aż do czasu ustania potrzeby, 20 od sta zarobku rocznego. Kwota ta nie może być przekroczoną z przyczyny, iż jest więcej uprawnionych, w którymto wypadku rodzicom należy się pierwszeństwo przed prarodzicami.

W razie powtórnego zamęścia otrzyma wdowa potrójną kwotę renty rocznej tytułem odprawy.

Jeżeli osoba okaleczała zawarła małżeństwo dopiero po wypadku, w takim razie po jej śmierci wdowie i dzieciom, w takiem małżeństwie spłodzonym, nie służy żadna pretensya. Również nie służy żadna pretensya dzieciom nieślubnym, spłodzonym dopiero po wypadku, tak jak i małżonkom, z własnej winy nie żyjącym w spólności małżeńskiej.

Jeżeli obok uprawnionych, pod *a)* wzmiankowanych, są uprawnieni wzmiankowani pod *b)*, tym ostatnim służy pretensya tylko o tyle, o ile przez pierwszych najwyższa kwota renty nie została wyczerpaną.

Do zarobku, stanowiącego podstawę obliczenia rent, dolicza się wartość wolnego mieszkania i umundurowania, o ile były przyznane osobie uszkodzonej.

O ile chodzi o przyznanie renty w myśl powyższych norm, nie mają zastosowania ograniczenia, przewidziane w §§ 8 *a b. c. d.*, 16 *b. c.* i 24 statutu emerytalnego dla gminy miasta Krakowa.

II. Naczelnik, brandmistrze, sierżanci, nadpompierzy, pompierzy i fornale straży pożarnej, jeżeli w wykonywaniu służby poniosą szkodę na zdrowiu, czyniącą ich niezdolnymi do służby w straży pożarnej, mają prawo do pełnej emerytury zamiast renty powyżej określonej, bez względu na lata służby, o ile do innej służby miejskiej nie są zdolni i o ile emerytura ta będzie wyższą od renty, obliczonej według postanowień ustępu I-szego.

W razie użycia ich do innej odpowiedniej służby miejskiej, czas do emerytury oblicza się w ten sposób, iż każdy rok służby, odbytej przy straży pożarnej, liczy się za $1\frac{1}{4}$ roku.

III. Emerytura, przyznana według ustępu II-go, służy także za podstawę do obliczenia renty, należącej się członkom rodziny, wyszczególnionym w ustępie I-szym niniejszych postanowień.

Po wyjaśnieniach, udzielonych r. m. Daszyńskiemu przez Sprawozdawcę i r. m. dr. Gertlera co do motywów, jakimi kierowała się Sekcya prawnicza, wniosek Sekcyi uchwalono. (L. 56137/909/VI. b.).

Regulamin rzeźni miejskiej.

Radca Magistratu dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Zatwierdza się przedłożony projekt uzupełnienia obowiązującego regulaminu Rzeźni przez wydanie przepisów, odnoszących się do chłodni i poboru opłat za używanie tejże.

2) Zmienia się oznaczoną w § 44. regulaminu rzeźni miejskiej wysokość opłat za używanie solarni skór z 12 kor. miesięcznie (tj. z 144 kor. rocznie) na 300 kor. rocznie

3) Poleca się Magistratowi, aby postarał się o zatwierdzenie przez c. k. Namiestnictwo powyższego projektu regulaminu chłodni, opłat za używanie tejże i zmiany § 44. regulaminu Rzeźni.

R. m. Bialik podnosi, że opłaty za przechowywanie mięsa w chłodni są bardzo wysokie; wyniosą one 3000 kor. dla większego rzeźnika i masarza, a 600 kor. dla mniejszego. Wysokie opłaty spowodują podrożenie mięsa i wędlin; chłodnia nie powinna służyć do zapewnienia dochodów Gminie, lecz powinna mieć przeznaczenie zakładu sanitarnego, któryby opłatami pokrywał tylko własne wydatki.

R. m. Kosobucki domaga się zbudowania nowych odpowiednich jatek dla drobniejszych rzeźników, gdyż obecne jatki przedstawiają się jak najgorzej. Mowca zgłasza wniosek:

„Rada miejska uchwali!

Uprasza się p. Prezydenta, aby w jak najkrótszym czasie przystąpił do budowy jatek dla sprzedaży mięsa wraz z chłodnią“.

Sprawozdawca zaznacza, że Gmina nie nakłada wysokich opłat za używanie chłodni; czysty zysk przyniesie 9000 koron czyli 2% od wyłożonego kapitału. Komisya administracyjna także wychodziła z zapatrywania, że chłodnia jest zakładem sanitarnym, a nie przedsiębiorstwem, na zysk obliczonem. Rzeźnicy i masarze nie poniosą większych ciężarów, gdyż odpadną im wydatki na utrzymywanie lodowni. Referent wyjaśnia, że przygotowania około budowy hal targowych, a więc także nowych jatek, są w toku.

Wniosek Komisyi uchwalono. (L. 944/909/akc.).

Wniosek r. m Kosobuckiego przekazano Magistratowi. (L. 69320/909/III. b.).

Domy urzędnicze.

Sekretarz Magistratu Grzybała imieniem Sekcyi ekonomicznej i skarbowej wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Celem wybudowania 3 domów mieszkalnych dla urzędników Magistratu i zakładów gminnych, nabyć od

funduszu gruntów pofortyfikacyjnych 3 parcele w Krowodrzy, na planie Budownictwa miejskiego z dnia 10. lipca 1909 lk. 189/12, 189/13 i 189/14 oznaczone, po cenie 100 kor za sążeń kwadratowy.

2) Poleca się Magistratowi, by przedłożył Radzie miejskiej szczegółowe plany i kosztorysy na budowę tych domów, oraz plan finansowy, oparty na tej zasadzie, że czynsze z domów pokryć mają procent i amortyzacyę włożonego w nie kapitału, licząc oprocentowanie $4^1/_4$% od sta a okres amortyzacyjny lat 50; jednocześnie przedstawi Magistrat wnioski co do pokrycia kosztów, z tem połączonych.

Domy mają obejmować w znacznej części mieszkania o 2 pokojach i kuchni oraz o 3 pokojach i kuchni a wyjątkowo o 4 pokojach.

R. m. dr. Julian Nowak wyraża życzenie, aby domy nie były budowane systemem koszarowym.

Prezydent zaznacza, że nie będą to koszary, ale domy, podobne do obecnie istniejących w mieście kamienic; pokoje będą większe. Mieszkania będą wygodne, a idzie o to, aby nie były drogie.

Wniosek Sekcyi I. i II uchwalono. (L. 42264/09.).

Domy dla służby miejskiej.

Sekretarz Magistratu Grzybała imieniem Sekcyi I. i II wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) Zatwierdza się zasadniczo projekt wybudowania na gruntach, nabytych przez Gminę w Dębnikach, domów dla służby miejskiej, zakładów miejskich i robotników według przedłożonego przez Budownictwo miejskie szkicu.

2) Poleca się Magistratowi, by bezzwłocznie wypracował szczegółowe plany i kosztorysy projektowanych budynków i przedłożył je tak wcześnie Sekcyi I. i II. tudzież Subkomitetowi mieszkaniowemu Komisyi aprowizacyjnej, by po feryach Rada miejska mogła je zatwierdzić.

Po objaśnieniu planów przez projektodawcę Bandurskiego, starszego inspektora Budownictwa miejskiego wniosek Sekcyi I. i II. uchwalono. (L. 101649 908/prez.).

Ś. p. Rzerzabkowa dla sierót.

Sekretarz Magistratu dr. Nowicki w zastępstwie kierownika Wydziału VI. a) Magistratu imieniem Sekcyi VI. wnosi:

Rada miejska uchwali!

Gmina miasta Krakowa przyjmuje spadek po ś p. Zuzannie Rzerzabkowej na zasadzie jej testamentu z dnia 15. sierpnia 1907 r., przeznaczającego majątek spadkowy na rzecz biednych sierót miasta Krakowa, z dobrodziejstwem inwentarza.

Uchwalono. (L. 54283/909/VI. a.)

Zniesienie akcyzy.

Radca Magistratu dr. Zawadzki imieniem Komisyi administracyjnej omawia kwestyę akcyzy, która stanowi wielki ciężar dla mieszkańców i przyczynia się znacznie do drożyzny artykułów żywności. Komisya administracyjna od szeregu lat zajmuje się sprawą zniesienia akcyzy i korzystając z tego, że obecnie ma udzielić odpowiedzi Dyrekcyi krakowskiego okręgu skarbowego, proponuje uchwalenie następujących wniosków:

1) Na pismo c. k Dyrekcyi okręgu skarbowego w Krakowie z dnia 11. września 1901 L. 35228 Gmina odpowiada, iż nie jest za proponowaną przez Rząd reformą taryfy akcyzowej, w Krakowie obowiązującej, ale za całkowitem jej zniesieniem.

2) Poleca się Magistratowi, aby przyszedł z wnioskami co do sposobu pokrycia ubytku w dochodach Gminy, spowodowanego zniesieniem taryfy akcyzowej.

R m. dr. Wasung podnosi, że przy dzisiejszej drożyźnie artykułów żywności wszelki podatek, a więc akcyza, coraz bardziej jeszcze podraża najniezbędniejsze środki do życia. Akcyza powinna być zniesioną, bo ona powoduje, że Kraków droższy jest w niejednym względzie od Lwowa. Mowca wyraża zdziwienie, że dopiero teraz odpowiada Gmina na pismo Dyrekcyi skarbu, jeszcze w r. 1901 wniesione, i czyni to jedynie pod przymusem „Wielkiego Krakowa“. Co do ewentualnego ubytku w dochodach Gminy, Prezydyum mogłoby przy rokowaniach o zniesienie akcyzy podnieść kwestyę opodatkowania artykułów zbytkowych (szlachetne owoce, skorupiaki, kawior i t. d.).

Prezydent wyjaśnia, że chodzi tu tylko formalnie o pismo z r. 1901, bo rokowania Gminy z Rządem trwają od szeregu lat bez przerwy.

R. m. dr. Gertler domaga się, aby wnioski Magistratu co do pokrycia ubytku w dochodach Gminy, spowodowanego zniesieniem akcyzy, jak najprędzej były wypracowane i Radzie miejskiej przedłożone.

R. m. Daszyński wita z uznaniem wniosek o zniesienie akcyzy. Sprawa jest dojrzała i cała Rada powinna głosować za wnioskami Komisyi.

R. m. Heumann w interesie handlu, przemysłu i konsumentów popiera zniesienie akcyzy. Gdyby Rząd na zniesienie akcyzy się nie zgodził, to wtedy dopiero można zastanowić się nad reformą akcyzy.

Prezydent udziela jeszcze w tej mierze wyjaśnień i wskazuje motywy, na jakich Gmina może się oprzeć przy żądaniu zniesienia akcyzy. Zapewne będzie ubytek w dochodach, ale ten ubytek da się zastąpić; wszak są inne miasta, nie mające akcyzy, a prowadzące należycie gospodarkę. Ubytek w dochodach Rządu wyniesie około 170.000 koron, a takiej kwoty Rząd może się zrzec. Na apel jednego z radców oświadcza Prezydent, że z całą energią podejmie starania, aby Rząd Gminę miasta Krakowa od akcyzy uwolnił

W głosowaniu wniosek Komisyi uchwalono.

Przewodniczący konstatuje jednomyślność uchwały. (L. 1372/909/akc.).

Emisya obligacyj komunalnych.

Przewodniczący zarządza tajne posiedzenie dla przeprowadzenia dyskusyi nad warunkami oferty Banku krajowego w sprawie emisyi pożyczki komunalnej miasta Krakowa.

Po posiedzeniu tajnem Przewodniczący na nowo otwiera posiedzenie jawne.

Dyrektor Magistratu Grodyński imieniem Sekcyi skarbowej przedstawia sprawozdanie Sekcyi II. w sprawie emisyi na kwotę 10,170.000 koron 4% obligacyj komunalnych 23 milionowej pożyczki miejskiej konwersyjno-inwestycyjnej, a następnie imieniem tejże Sekcyi skarbowej wnosi:

Rada miejska uchwali!

1) W wykonaniu uchwały Rady miejskiej z dnia 7. marca 1907 w przedmiocie pożyczki emisyjnej Gminy miasta Krakowa, na konwersyę długów i na inwestycye miejskie zaciągnąć się mającej, a dozwolonej ustawą z 26. maja 1908 r. Nr. 72 Dz. ustaw kraj., postanawia się przystąpić do częściowej emisyi 4% obligacyj tejże pożyczki na łączną kwotę 10,170 000 koron na cele, w załączonym *) wykazie z 18. lipca 1909 r. wymienione.

2) Zatwierdza się ofertę Banku krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z 15. lipca 1909 L. 57445/6, według której tenże Bank jest gotowy objąć od Gminy miasta Kaakowa powyższą kwotę pożyczkową 10,170.000 kor. w 4% obligacyach po kursie stałym 92% i pod innymi warunkami, w tej ofercie podanymi.

3) Upoważnia się p. Prezydenta miasta łącznie z Sekcyą skarbową Rady miejskiej do zawarcia z Bankiem krajowym we Lwowie umowy o objęcie emisyi, pod 1) wymienionej, oraz do poczynienia wszelkich kroków, do realizacyi sumy emisyjnej potrzebnych.

4) Do podpisania umowy, pod 3) wspomnianej, upoważnia się obok p. Prezydenta miasta, względnie jednego z pp. Wiceprezydentów miasta, Radców miejskich pp. Judę Birnbauma i dr. Bronisława Guńkiewicza — względnie, w razie przeszkody u którego z nich, r. m. pp. Hermana Heumanna i Maurycego Dattnera.

5. Z kredytów pożyczkowych, objętych wykazem z 18. lipca 1909, w ustępie 1) niniejszych wniosków wspomnianym, następujące sumy:

a) 400.000 K., przeznaczone na budowę szpitala epidemicznego, zakładu dezynfekcyjnego i aresztów miejskich, — i

b) 250 000 K., przeznaczone na budowę domów robotniczych, mogą być użyte tylko na podstawie uchwał Rady miejskiej, dla każdej z tych kwot powziąć się mających i przez Wydział krajowy zatwierdzonych.

Sprawozdawca wykazuje cyfrowo, że na amortyzacyę i oprocentowanie pożyczki znajdzie się pokrycie w dochodach, uzyskanych z rozsprzedaży gruntów pofortyfikacyjnych, gdyż pożyczka na grunta pofortyfikacyjne pokrywaną będzie z osobnego funduszu gruntów pofortyfikacyjnych, i w dochodach z domów robotniczych, tudzież w oszczędnościach budżetowych, uzyskanych wskutek wykonania inwestycyj, projektem pożyczki przewidzianych, i wskutek spłaty pożyczek, oraz (w drobnej stosunkowo części) we wzroście normalnym dochodów z innych źródeł budżetowych.

Przewodniczący prezydent dr. Leo wyjaśnia, że co do warunków pożyczki najważniejszym jest kurs. Wynosi on 92 za 100 przy oprocentowaniu minimalnem 4%, czyli jeżeli się uwzględni, że Gmina płacić będzie również podatek rentowy od kuponów, wynoszący 2%, a więc, że pożyczka posiada właściwie 4·08%, to procent realny przy kursie 92 wynosić będzie 4·43%. W ubiegłem dziesięcioleciu zaciągnęła Gmina trzy większe pożyczki: na budowę wodociągu, elektrownię i gazownię, oraz na wszystkie inne inwestycye. Procent tych pożyczek wynosił przy uwzględnieniu straty na kursie 4·45% (wodociągowa), 4·59% (gazowo-elektryczna) i 4·33% (inwestycyjna). W przecięciu więc procent przy ostatnich trzech pożyczkach wynosił około 4·4%, czyli zbliżał się do procentu pożyczki obecnej. Dla porównania warto wspomnieć, że ostatnia pożyczka miasta Lwowa w kwocie 10 milionów (na tramwaj i elektrownię) uzyskaną została po kursie 92%, ponieważ zaś procent nominalny wynosił 4·25%, w rzeczywistości zaciągnął tedy Lwów pożyczkę na 4·6%.

R. m. Birnbaum domaga się pewnych wyjaśnień co do budowy domów robotniczych.

Sprawozdawca dyrektor Grodyński i r. m. dr. Gertler wyjaśniają tę kwestye.

R. m. Daszyński domaga się zanotowania w protokole prośby do Prezydenta miasta, aby podobnych na większy zakres obliczonych operacyj finansowych, które wiążą miasto na dziesiątki lat i odbijają się na ludności, nie przedstawiał Radzie w czasach półwakacyjnych.

Po drugie domaga się Mowca, aby po dokonaniu tej pożyczki przedłożono Radzie sprawozdanie pisemne, przedstawiające sposób zużytkowania tej pożyczki.

Prezydent dr. Leo w odpowiedzi zaznacza, że do pierwszego życzenia r. m. Daszyńskiego nie zawsze zastosować się może, gdyż nie zależy to od jego woli. Żądanie drugie będzie spełnione i sprawozdanie będzie Radzie miejskiej przedłożone.

Wnioski Sekcyi skarbowej uchwalono. (L. 66205/909/prez.).

Przewodniczący zamyka posiedzenie z powodu spóźnionej pory o godzinie 10½ w nocy.

*) Zobacz załącznik po tym protokole.

Wykaz kredytów *)

objętych programem 23,600.000 K. 4% pożyczki emisyjnej gminy m. Krakowa, dozwolonej ust. z dnia 26. maja 1908 Dz. u. kraj. L. 72, na któreto potrzeby ma nastąpić pierwsza częściowa emisya do sumy 10,170.000 K.

Pozycya	Przeznaczenie kredytu	Kwoty, wstawione w program pożyczki na cele, obok oznaczone			
		szczegółowo		razem	
		Koron	h	Koron	h
1.	Na zakupno i urządzenie gruntów pofortyfikacyjnych, tudzież na zakupno innych gruntów a w szczególności:				
	a) na cenę kupna gruntów pofortecznych wraz z kosztami nabycia i uboczne świadczenia . . .	1,120.000	—		
	b) na urządzenie gruntów pofortyfikacyjnych .	500.000	—		
	c) na kupno gruntu od hr. Lasockiej w Dębnikach	120.000	—		
	d) na kupno gruntu od Stachiewiczów	56.000	—		
	e) na kupno Zakładu św. Jadwigi	106.940	—		
	f) na kupno gruntów, sąsiadujących z Błoniami	200.000	—		
	g) na kupno gruntów we wschodniej części miasta	250.000	—	2,350.000	—

*) Załącznik do sprawy ostatniej w protokole powyższym.

Pozycya	Przeznaczenie kredytu	Kwoty, wstawione w program pożyczki na cele, obok oznaczone			
		szczegółowo		razem	
		Koron	h	Koron	h
2.	Na zakupno Młynów królewskich i Młynówki Rudawy, oraz na uregulowanie Rudawy . . .	300.000	—		
3.	Na budowę i urządzenie Zakładu czyszczenia miasta i rozszerzenie Strażnicy pożarnej . .	1,000.000	—		
4.	Na budowę skrzydła gmachu Magistratu . .	100.000	—		
5.	Na budowę szpitala epidemicznego, zakładu dezynfekcyjnego i aresztów miejskich	400.000 [1]	—		
6.	Na budowę domów robotniczych	250.000 [1]	—		
7.	Na brnki i uporządkowanie ulic			700.000	—
8.	Na uzupełnienie sieci kanałów miejskich . .			500.000	—
9.	Na zupełną spłatę reszty $4^1/_2$% pożyczki, zaciągniętej w r. 1903 w Kasie Oszczędności m. Krakowa na zakupno lk. 155 Dz. III.			173.138	96
10.	Na spłatę reszty $4^1/_2$% pożyczki, zaciągniętej w r. 1904 w Kasie Oszczędności m. Krakowa na kupno realności lk. 147 i 157 Dz. I.			177.780	28
11.	Na zupełną spłatę $4^1/_4$% pożyczki konwersyjno-inwestycyjnej 4,100.000 K , zaciągniętej w r. 1904 w Kasie Oszczędności m. Krakowa			2,965.966 [2]	67
12.	Na pokrycie dalszych z przeprowadzeniem inwestycyj miejskich i ze zrealizowaniem pożyczki połączonych wkładów i wydatków			1,252.415	59
	Ogółem . . .			10,169.301	50
	Czyli okrągło			10,170.000	—

[1]) Co do użycia tej kwoty nie zapadła jeszcze uchwała Rady miejskiej.

[2]) Reszta zwróconą będzie z kwoty 1,134.033 K. 33 h., przypadającej do zwrotu fundnszowi miej. pożyczki inwestycyjnej z r. 1904 z pożyczek inwestycyjnych, zaciągniętych osobno na cele gazowni i elektrowni miejskiej w Banku krajowym we Lwowie.

CENNIK

przyozdabiania i utrzymywania w porządku mogił i grobowców przez miesiące letnie i zimowe. *)

Kor.

1. Posadzenie dostarczonych roślin na mogile lub koło grobowca wraz ze starannem pielęgnowaniem tychże przez miesiące letnie . . . . 10·—
2. To samo, ale na podwójnej mogile . . . . . 14·—

*) Załącznik do protokołu obrad Rady miejskiej z 22. lipca 1909 (w tym numerze str. 125).

3. Jednorazowe uporządkowanie mogiły bez darniowania i obsadzenia roślinami . . . . . . 2·—
4. Jednorazowe obsadzenie mogiły zwyczajnymi letnimi kwiatami bez dalszego pielęgnowania 3·50
5. Urządzenie mogiły z darniowaniem bez dalszego pielęgnowania . . . . 6·—
6. To samo z pielęgnowaniem przez miesiące letnie 8·—
7. Urządzenie mogiły z ożużlowaniem tudzież obsadzeniem rozchodnikami bez pielęgnowania dalszego . . . . 7·—
8. To samo z pielęgnowaniem przez miesiące letnie 10 —
9. Przy podwójnych mogiłach pod 5. 6. 7. 8. dolicza się 30%.
10. Urządzenie mogiły z odarniowaniem wraz z obsadzeniem całej powierzchni kwiatami i pielęgnowaniem tychże przez miesiące letnie, w tem 7 sztuk pelargonii albo begonii ciągle kwitnącej, 3 sztuki begonii bulwiastej lub heliotropu, jedna dalia i odpowiednia ilość kwiatów letnich 24·—
11. To samo ale z piękniejszym doborem roślin 28·—
12. Przy podwójnych mogiłach pod 10. i 11. dolicza się 30%.
13. Obsadzenie całej mogiły bluszczem z odarniowaniem i pielęgnowaniem . . . . 18·—
14. Każdy następny rok pielęgnowania powyższego grobu przez całe lato z dosadzeniem brakujących bluszczy . . . . 10·—
15. Posadzenie 20 sztuk róż miesięcznych na mogile lub koło grobowca z odarniowaniem i pielęgnowaniem przez miesiące letnie . . . . . 25·—
16. Pielęgnowanie powyższego grobu w następnym roku przez miesiące letnie z przycięciem krzaków, bez dosadzania brakujących róż . . . . 10 —
17. Obsadzenie mogiły 12 krzakami róż remontujących albo burbońskich z odarniowaniem i utrzymaniem przez miesiące letnie . . . . 30 —
18. Pielęgnowanie tegoż samego grobu w następnym roku . . . . 10·—
19. Nakrycie słomą krzaków i róż, na grobie rosnących, przed zimą . . . . 3·—
20. Utrzymywanie grobów w należytym porządku przez miesiące zimowe, to jest: od 1. listopada do 1. maja . . . . 6·—
21. Odarniowanie mogiły i obsadzenie powierzchni tejże roślinami kobiercowemi wraz z pielęgnowaniem przez całe lato . . . . 35·—
22. Osobliwsze przyozdabianie grobów co miesiąc zmienionymi kwiatami z uzupełnieniem roślin szklarnianych . . . . miesięcznie 10·—
23. Dekoracyi grobowców na Dzień Zaduszny dokonywa się według każdorazowo ugodzonej ceny.

Wiosenne przyozdabianie mogił i grobowców.

1. Obsadzenie mogiły (lub koło grobowca) hyacentami i krokusami od 10 Koron wzwyż, zależnie od ilości nasadzonych cebulek.
2. Obsadzenie mogiły (lub koło grobowca) tulipanami, tacetami lub narcyzami od 10 Koron wzwyż zależnie od ilości nasadzonych cebulek.
3. Za obsadzenie mogiły (lub koło grobowca) bratkami, niezapominajkami lnb stokrótkami z pielęgnowaniem tychże . . . . 18·—

Uwaga: Do numeru tego dołącza się dla wszystkich odbiorców dodatek pt. **„Pouczenie o szkarlatynie“.**

Nakładem Gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie pod zarządem A. Szyjewskiego.